

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทที่ผ่านมาได้กล่าวถึง การออกแบบคิดทดลองและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมติฐานในการวิจัย ในบทนี้จะกล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การนิยามตัวแปรและการวัด
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การนิยามตัวแปรและการวัด

ความหมายในเชิงทฤษฎีของตัวแปรต่าง ๆ เกี่ยวกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 สำหรับบทนี้จะเป็นการให้ความหมายของตัวแปรในเชิงปฏิบัติการและวิธีการวัด รวมทั้งการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) ด้วย ตัวแปรทั้งหมดที่จะกำหนดคำนิยาม คือ

1. ความคล้ายคลึงกันทางอายุ
2. ความคล้ายคลึงกันทางการศึกษา
3. อายุแรกสมรส
4. ระยะเวลาความคุ้นเคยกันก่อนสมรส
5. ระยะเวลาการสมรส
6. รายได้ของคู่สมรส
7. การสนับสนุนจากบุคคลนัยสำคัญ
8. ความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต
9. ความสมานฉันท์ทางบทบาท
10. ความเสี่ยงเปรียบสัมพันธ์

1. ความคล้ายคลึงกันทางอายุ

ความคล้ายคลึงกันทางอายุ หมายถึงการที่คู่สมรสมีอายุเท่ากัน หรือไม่เลียกันไม่แตกต่างกันมาก

การวัด การวัดความคล้ายคลึงกันทางอายุของคู่สมรสได้จาก การ
ถามอายุของสามีและภรรยา แล้วนำมาเปรียบเทียบผลต่างกันทางอายุ
การให้คะแนน

ถ้าผลต่างเท่ากับ 0-9 ปี หมายถึงคู่สมรสมีอายุคล้ายคลึงกันมาก
ถ้าผลต่างตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หมายถึงคู่สมรสมีอายุคล้ายคลึงกันน้อย

2. ความคล้ายคลึงกันทางการศึกษา

ความคล้ายคลึงกันทางการศึกษา หมายถึงการที่คู่สมรสระดับการ
ศึกษาเท่ากัน หรือไม่เท่ากันไม่แตกต่างกันมากนัก และการวัดระดับการศึกษาของคู่สมรส
วัดจากการจบสถาบันการศึกษาที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการหรือท้องท่วงมหา
วิทยาลัย โดยมีคำตอนเด่นนี้

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

การวัด การวัดความคล้ายคลึงกันทางการศึกษาของคู่สมรสได้จาก
การถามระดับการศึกษาของสามีและภรรยา แล้วนำมาเปรียบเทียบผลต่างกันทางการศึกษา

การให้คะแนน โดยกำหนดให้ระดับการศึกษาแต่ละระดับต่างกันเท่ากับ

1 ดังนั้นการให้คะแนนดูจากผลต่างของระดับการศึกษาของคู่สมรสคือ

ถ้าผลต่างเท่ากับ 0 หมายถึงคู่สมรสมีความคล้ายคลึงกันทางการ
ศึกษามาก

ถ้าผลต่างเท่ากับ 1-2 หมายถึงคู่สมรสมีความคล้ายคลึงกันทางการ
ศึกษาน้อย

3. อายุแรกสมรส

อายุแรกสมรส หมายถึงอายุในการที่ผู้ชายแต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน

4. ระยะเวลาความคุ้นเคยกันก่อนสมรส

ระยะเวลาความคุ้นเคยกันก่อนสมรส หมายถึงจำนวนปีที่รู้จักคุ้นเคยกัน
กับคู่สมรสคนปัจจุบัน จนกระทั่งตัดสินใจแต่งงานในที่สุด

การวัด ได้จากการถามจำนวนปีที่รู้จักคุ้นเคยกันกับคู่สมรส

5. ระยะเวลาการสมรส

ระยะเวลาการสมรส หมายถึง จำนวนปีที่แต่งงานกับคู่สมรสคนปัจจุบัน

6. รายได้ของคู่สมรส

รายได้ของคู่สมรส หมายถึงเงินเดือนของผู้ตอบในแต่ละเดือนน้ำมารวมกับเงินเดือนในแต่ละเดือนของคู่สมรสเข้าด้วยกัน

การวัด กำหนดจากบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนบัญชี 1 โดยกำหนดให้อัตราเงินเดือนขั้นต่ำ ตั้งแต่ระดับ 1-4, 4-7, 7-11

รายได้ 3,000 บาท - 6,460 บาท รายได้น้อย

รายได้ 6,461 บาท - 11,980 บาท รายได้ปานกลาง

รายได้ 11,981 บาท - 25,960 บาท (ขึ้นไป) รายได้มาก

7. การสนับสนุนจากบุคคลนัยสำคัญ

การสนับสนุนจากบุคคลนัยสำคัญ หมายถึง การที่ผู้ตอบได้รับการส่งเสริมจากบุคคลที่มีความสำคัญในการที่ตนได้แต่งงานกับคู่สมรส ซึ่งบุคคลที่มีความสำคัญในที่นี้หมายถึงพ่อ-แม่ ญาติพี่น้องของตนเอง-ของคู่สมรส และเพื่อนสนิทของตนเองและของคู่สมรส

การวัด เป็นการถามว่าก่อนสมรสพ่อ-แม่ ญาติพี่น้องและเพื่อนสนิทของผู้ตอบและของคู่สมรส เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในการที่ผู้ตอบแต่งงานกับคู่สมรส

การให้คะแนน ข้อความที่ประกอบด้วยมาตรวัดการสนับสนุนจากบุคคลสำคัญ มีทั้งข้อความเชิงบวก (Positive) และข้อความเชิงลบ (Negative) ดังนั้นการคำนวณให้คะแนนแต่ละข้อความยึดหลักดังนี้

ความเห็นเชิงบวก (Positive) ให้ระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

ความเห็นเชิงลบ (Negative) ให้ระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน

ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test)

หลังจากสร้างมาตรวัดแล้ว ได้นำมาตรวัดไปทดสอบ (Pre-Test) แล้วจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่น ซึ่งผลของการทดสอบเมื่อนำมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักทั่วไปเป็นวิธีวิจัยและเนื้อหาทางทฤษฎีแล้ว ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) = .77

8. ความเป็นเพื่อนคุ้ชีวิต

ความเป็นเพื่อนคุ้ชีวิต หมายถึง การที่คู่สมรสทำกิจกรรมร่วมกันหรือไปเที่ยวด้วยกันเมื่อมีเวลาว่าง

การวัด มาตรวัดความเป็นเพื่อนคุ้ชีวิต เป็นภาระในเรื่องการใช้เวลาทำกิจกรรมร่วมกัน หรือไปไหน ๆ ด้วยกันของคู่สมรส

การให้คะแนน ข้อความต่าง ๆ ที่ใช้วัดความเป็นเพื่อนคุ้ชีวิตนั้นมีคำตอบให้เลือกและกำหนดค่าคะแนนดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test)

หลังจากสร้างมาตรวัดแล้ว ได้นำมาตรวัดไปทดสอบ (Pre-Test) แล้วจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่น ซึ่งผลของการทดสอบเมื่อนำมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักทั่วไปเป็นวิธีวิจัยและเนื้อหาทางทฤษฎีแล้ว ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) = .79

9. ความสมานฉันท์ทางบําบາທ

ความสมานฉันท์ทางบําบາທ หมายถึงการที่คู่สมรสมีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับสิ่งที่ฝ่ายหนึ่งคาดหวังหรือต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติในบําบາທได้เท่าทันนั่น ในที่

นี้หมายถึง การที่คู่สมรสรับรู้ว่ามีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับความคาดหวังทางบทบาทในครอบครัว ซึ่งได้แก่ การจัดการเกี่ยวกับการเงินภายในครอบครัว การตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาในครอบครัว การแบ่งงานกันทำภาระในบ้าน และการหาเลี้ยงครอบครัว

การวัด ได้จากการประเมินความเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับบทบาทในครอบครัวของคู่สมรส

การให้คะแนน ข้อความที่ประกอบด้วยมาตราวัดความสมานฉันท์ทางบทบาท กำหนดให้คะแนนแต่ละข้อความดังนี้

ตรงกันอย่างมาก	5	คะแนน
ค่อนข้างตรงกัน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่ค่อยตรงกัน	2	คะแนน
ไม่ตรงกันอย่างมาก	1	คะแนน

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test)

หลังจากสร้างมาตราวัดแล้ว ได้นำมาตรวัดไปทดสอบ (Pre-Test.) แล้ว จึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่น ซึ่งผลของการทดสอบเมื่อนำมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักทั้งทางระเบียบวิธีวิจัย และเนื้อหาทางทฤษฎีแล้ว ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) = .84

10. ความเสียเปรียบสัมพัทธ์

ความเสียเปรียบสัมพัทธ์ หมายถึง ความรู้สึกของผู้ตอบอันเป็นผลมาจากการนำเอาสภาพชีวิตการแต่งงานของตนเอง ไปเปรียบเทียบกับชีวิตสมรสของผู้อื่น ๆ แล้วคิดว่าสภาพชีวิตการแต่งงานหรือสภาพครอบครัวของตนเอง ดีกว่า เนื่องกันหรือด้อยกว่า ชีวิตการแต่งงานของคู่อื่น ๆ การเปรียบเทียบสภาพชีวิตสมรสในที่นี้แยกออกเป็น

1. สภาพความเป็นอยู่ภายในครอบครัว
2. ความสัมพันธ์ในเรื่องความรัก ความผูกพันฉันท์สามี-ภรรยา
3. สภาพชีวิตสมรสโดยส่วนรวม

การวัด เป็นการสร้างข้อความวัดความคิดเห็นของผู้ตอบ โดยการนำเอาชีวิตสมรสในด้านต่าง ๆ ของตนเองไปเปรียบเทียบกับคู่อื่น ๆ โดยมีคำตอบซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ดีกว่ามาก ดีกว่าเล็กน้อย เนื่องกัน ดีกว่าเล็กน้อย ด้อยกว่ามาก

การให้คะแนน ข้อความต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นมาตราวัดความเสียเปรียบสัมพัทธ์ เป็นข้อความในเชิงลบ ดังนั้นการคำนวณให้คะแนนเมื่อตั้งนี้

ความคิดเห็นเชิงลบ (Negative) ให้ระดับคะแนนดังนี้

ตีก่าวมาก	1	คะแนน
ตีก่าวเล็กน้อย	2	คะแนน
พอ ๆ กัน	3	คะแนน
ต้องกว่าเล็กน้อย	4	คะแนน
ต้องกว่ามาก	5	คะแนน

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test)

หลังจากได้สร้างมาตรวัดและนำไปทดสอบ (Pre-Test) แล้ว จึงนำมาทดสอบหาความเชื่อมั่น ซึ่งผลของการทดสอบเมื่อนำมาวิเคราะห์โดยอาศัยหลักทั่วไปของ
เบี่ยงบวชิรัจและเนื้อหาทางทฤษฎีแล้ว ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficient) = .79

2. ประชากร และการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการที่สมรสแล้วในสังกัด

- กรมประชาสงเคราะห์ จำนวน 50 คน (และคู่สมรส = 100 คน)
- กรมการพัฒนาชุมชน จำนวน 50 คน (และคู่สมรส = 100 คน)
- สำนักผังเมือง จำนวน 50 คน (และคู่สมรส = 100 คน)

ในการสุ่มตัวอย่างนี้ใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) โดยนำรายชื่อข้าราชการที่ยื่นใบทะเบียนสมรสมาทำการสุ่มตัวอย่างโดยการจับสลาก

3. วิธีการรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวมเริ่มข้อมูลเป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่ว ๆ ไปของคู่สมรส และเป็นการใช้วัดความคล้ายคลึงกันทางอายุ การวัดอายุแรกสมรส ระยะเวลาความคุ้นเคยก่อนสมรส ระยะเวลาสมรส ความคล้ายคลึงกันทางการศึกษา และรายได้ของคู่สมรส

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดการสนับสนุนจากบุคคลนัยสำคัญเป็นมาตรวัดความคิดเห็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต เป็นมาตรวัดความคิดเห็น

5 ระดับ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดความสมานฉันท์ทางภาษาเป็นมาตรฐานคิดเห็น 5 ระดับ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดความเสียเบริกสัมพัทธ์ เป็นมาตรฐานคิดเห็น 5 ระดับ

(ดูรายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามแต่ละตอนได้ในภาคผนวก)

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลและปรับปรุงให้เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ และได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ (Pre-Test) กับข้าราชการที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คู่ (จำนวน 30 คน) เพื่อดูความเข้าใจภาษา การตีความหมายของข้อความในการตอบแบบสอบถาม ดูความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสอบถาม หลังจากนั้นก็นำแบบสอบถามมาดำเนินการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือข้าราชการที่สมรสแล้วในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ กรมการพัฒนาชุมชนและสำนักผังเมือง

4. สกัดที่ใช้ในการวิเคราะห์

- สกัดเชิงพรรณนา ระบุค่าของข้อมูลเป็นร้อยละ
- การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ทดสอบโดยใช้ค่าร้อยละ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุ后勤กรรมมหาวิทยาลัย